

Sâmbătă, 2 Mai, 2026

**†) Sf. Ier. Atanasie al III-lea (Patelarie),
patriarhul Constantinopolului; Aducerea
moaștelor Sf. Ier. Atanasie cel Mare, ar-
hiepiscopul Alexandriei; Sf. Matrona de
la Moscova**

Faptele Apostolilor 9

19 Și luând mâncare, s'a întărit. Și a stat cu ucenicii din Damasc câteva zile.

20 Îndată după aceea Îl propovăduia în sinagogi pe Iisus, că Acesta este Fiul lui Dumnezeu.

21 Și se mirau toți cei ce-l auzeau și ziceau: „Oare nu el este cel care i-a prigonit în Ierusalim pe cei ce cheamă numele acesta? și nu pentru aceea a venit el aici, ca să-i ducă legați la arhieriei?...”.

22 Și Saul mai mult se întărea și-i tulbura pe Iudeii care locuiau în Damasc, dovedind că Acesta este Hristos.

23 Și după ce au trecut destule zile¹, Iudeii s'au sfătuit să-l omoare.

¹ = După vreme îndelungată. Pentru economia narației, Luca simplifică faptele și trece peste cei trei ani petrecuți de Saul în Arabia, episod pe care-l cu-

24 Dar lui Saul i s'a făcut cunoscută uneltirea lor. Iar ei zi și noapte păzeau porțile, ca să-lucidă.

25 Și luându-l ucenicii lui noaptea, l-au coborât peste zid într'un coș, lăsându-l jos.

26 Și venind la Ierusalim, Saul încerca să se alipească de ucenici; și toți se temeau de el, necrezând că este ucenic.

27 Dar Barnaba, luându-l, l-a dus la apostoli² și el le-a istorisit cum L-a văzut în cale pe Domnul și că Acesta i-a grăit, și cum cu îndrăznire a propovăduit la Damasc întru numele lui Iisus.

28 Și era cu ei ieșind și intrând în Ierusalim, cu îndrăznire propovă-

noaștem direct de la Pavel (Ga 1, 17-18).

² De fapt, el i-a întâlnit pe Petru și pe Iacob, fratele Domnului, precizare pe care Pavel o face în Ga 1, 18-19, dar pe care Luca, din motivele simplificatoare pomenite mai sus, o omite.

duind întru numele Domnului.

29 Și grația și se lua la întrebări cu Eleniștii; dar ei căutau să-l ucidă.

30 Iar dacă frații au aflat aceasta, l-au dus la Cezareea și l-au trimis la Tars.

31 Așadar, în toată Iudeea și Galileea și Samaria Biserica avea pace, zidindu-se și umblând în frica de Domnul; și se înmulțeau întru mângâierea Duhului Sfânt³.

Ioan 15

17 Aceasta vă poruncesc: să vă iubiți unii pe alții!

18 De vă urăște pe voi lumea, să știți că pe Mine mai înainte de voi M'a urât.

19 Dacă ați fi din lume, lumea ar iubi ce este-al ei; dar pentru că nu sunteți din lume, ci Eu v'am ales pe voi din lume, de aceea vă urăște lumea.

20 Aduceți-vă aminte de cuvântul pe care vi l-am spus: Nu este sluga mai mare decât stăpânul ei. Dacă M'au prigonit pe Mine, și pe voi vă vor prigoni; dacă au păzit cuvântul Meu, și pe al vostru îl vor păzi.

³ Duhul Sfânt e o hrană duhovnicească a Bisericii, care o face să crească din interior.

21 Dar pe toate acestea vi le vor face din pricina numelui Meu, pentru că ei nu-L cunosc pe Cel ce M'a trimis.

22 De n'aș fi venit și nu le-aș fi grăit, păcat n'ar avea; dar acum ei nu au cuvânt de dezvinovățire pentru păcatul lor.

23 Cel ce Mă urăște pe Mine Îl urăște pe Tatăl Meu.

24 De n'aș fi făcut între ei lucruri pe care nimeni altul nu le-a făcut, păcat n'ar avea; dar acum au și văzut și M'au urât – și pe Mine, și pe Tatăl Meu,

25 dar aceasta, pentru a se plini cuvântul scris în legea lor: **M'au urât pe nedrept.**

26 Iar când va veni Mângâietorul, pe Care Eu vi-L voi trimite de la Tatăl, Duhul Adevărului, Cel ce din Tatăl purcede⁴, Acela va mărturisi despre Mine.

27 Dar și voi mărturisiți, pentru că de la'nceput sunteți cu Mine.

⁴ Purcederea (de la latinescul procedo) este mișcarea prin care Duhul Sfânt izvorăște din Tatăl și Se odihnește în Fiul, într'o permanentă comuniune treimică. Sfântul Duh este și „Duhul Adevărului”, pentru că prin el și prin lucrarea Sa în lume cunoaștem adevărul total despre Dumnezeu. Text fundamental pentru elaborarea și formularea articolului 8 din Simbolul Credinței.

Ioan 16

¹ Pe acestea vi le-am grăit ca să nu vă poticniți⁵.

² Vă vor scoate din sinagogi; ba chiar vine ceasul când tot cel ce vă va ucide să creadă că-I aduce închinare lui Dumnezeu.⁶

Tâlcuire

Atunci când Sfântul Pavel a început să propovăduiască în Damasc, toți se minunau, zicând: „Nu este, oare, acesta cel ce prigonea în Ierusalim pe cei ce cheamă acest nume?”. Și totdeauna se întâmplă așa: cei din mijlocul cărora cineva se întoarce de la necredință la credință, ori de la păcat la virtute, se miră: „Ce s-a întâmplat cu el? Totul mergea la el după tipicul nostru și deodată s-a schimbat cu desăvârșire: și graiul, și privirea, și mersul, și gândirea,

și faptele, și locurile unde umblă sunt altele”. Aici e ca și cum ar fi mers cineva spre apus și deodată s-ar fi întors către răsărit. Aceste două feluri de viață sunt potrivnice și nu se împacă laolaltă. Cel ce va vrea să le îmbine ori să-și împartă viața între ele își va pierde și timpul, și ostenele fără nici un spor. Ce mai întovărășire! Numai cei ce nu înțeleg cum stau lucrurile pot spune: „Pentru ce s-a schimbat așa, deodată!?”.⁷

⁵Vezi nota de la Mt 16, 23. Iisus îi previne pe apostoli asupra încercărilor la care vor fi supuși, pentru ca acestea să nu le devină pietre de poticnire în credință și lucrare.

⁶*Sfânta Scriptură* versiune diortosită după *Septuaginta*, redactată și adnotată de Mitropolit Bartolomeu Valeriu Anania

⁷Sfântul Teofan Zăvorâtul, *Tâlcuiri din Sfânta Scriptură pentru fiecare zi din an*.